

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2823/2024
08.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Станковић, председника већа, Радославе Мађаров и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Тања Симоновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства здравља, коју заступа законски заступник Државно правобранилаштво Београд, Одељење у Лесковцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2082/24 од 12.07.2024. године, у седници одржаној 08.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2082/24 од 12.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 633/23 од 22.04.2024. године, првим ставом изреке, обавезана је тужена да на име дуга по решењу Основног суда у Врању Ии 3551/17 од 21.06.2017. године и закључка јавног извршитеља Александра Николића Ии 3182/17 од 19.07.2017. године тужиљи исплати појединачне месечне износе неисплаћених трошкова превоза за долазак на рад и одлазак са рада за период од 01.04.2013. године до 31.11.2014. године, са законском затезном каматом од доспелости до исплате, као и трошкове извршења пред судом и трошкове извршења пред јавним извршитељем. Другим ставом изреке обавезана је тужена да тужиљи накнади парничне трошкове у износу од 43.148,00 динара са законском затезном каматом на износ од 36.000,00 динара од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2082/24 од 12.07.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Врању П1 633/23 од 22.04.2024. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о посебној.

Испитујући дозвољеност ревизије, на основу члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Законом о правобранилаштву („Службени гласник РС“ број 55/2014) прописано је да је Државно правобранилаштво орган који обавља послове правне заштите имовинских права и интереса Републике Србије (члан 2. ставови 1. и 2.); послове из надлежности правобранилаштва обавља правобранилац и његови заменици (члан 23. став 1.); када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање од стране адвоката, Државно

правобранлаштво је овлашћено да предузима заступање под истим условима као адвокат (члан 11. став 4.).

Пошто Закон о правобранилаштву наведеним одредбама изједначава Државног правобраниоца са адвокатом, а према одредби члана 85. став 6. ЗПП странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат, следи да у име Републике Србије ревизију и друге ванредне правне лекове може да изјави искључиво Државни правобранилац, односно његов заменик.

Ревизија није изјављена од стране означеног заменика Државног правобраниоца Саше Станојевића, већ лица које се потписало као ББ и означило да то чини за заменика Државног правобраниоца, па ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Весна Станковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић